

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi uczestników postępowania
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w Z. z dnia 29 grudnia 2006 r., sygn. akt I Ca (...),
w sprawie z wniosku K. P.
przy uczestnictwie J. O., J. O. i R. O.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lutego 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestnicy postępowania wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Z. oddalającego ich apelację od orzeczenia Sądu pierwszej instancji w przedmiocie rozgraniczenia nieruchomości, wskazując w skardze między innymi, że „ze względu na upływ terminu sprawa nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje tylko wówczas, gdy zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Jeżeli zatem stronie służyła skarga kasacyjna, jak to miało miejsce w rozpoznawanej sprawie, z której nie skorzystała w ustawowym terminie bez uzasadnionego,

wyjątkowego powodu, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem tego orzeczenia nie przysługuje i jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 2 w zw. z art. 424¹ § 1 k.p.c.

Wniesiona skarga podlega odrzuceniu także dlatego, że nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. bowiem nie wskazuje rodzaju ani rozmiaru szkody wyrządzonej przez wydanie zaskarżonego orzeczenia, jak również dowodów albo innych środków uwiarygodniających wyrządzenie szkody (art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵⁰ § 1 pkt 4 k.p.c.).